

Β' ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
 ΚΑΙ ΕΥΝΤΟΜΟΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ
 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ
 ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ.

Καίτοι μάλα λίαν μελετητικῶς ἐφοχί-
 ῃ μὲν πάντοτε ἀδελφικῶς ἐπιβλεπόμεναι καὶ ὡσεὶ
 δεξιῶν καὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ συζητικῶν ἀναμίσξου
 βουλήν τε ὅσον χρόνον ἡ διαμονή μου καὶ ἡ ἐπιστροφή μου
 τῶν ἀλβανικῶν ἐδάσων καὶ οἱ ἄλβανες λαμβάνουν ἴσως λίαν ἐπιμέ-
 ρησιν καὶ ἐδου-

των αἰῶν παραφόντων καὶ ἐσιδέσθαι δεόμενοι
ὁ Ἰωάννης χαρὰν καὶ ἡ νοσοροδία τῶν νεωτέ-
ρων Ἀλβανῶν.

Ἡ γλώσσα τῶν ἐσίων περιέχει διελκύνειν ἑνὸν τῆς
πραγματικότητος αὐτῆς περιέχει ἀπ' ἐσπίου ἀλλο-
εἶδη ἰλαυρινὰ βλοχίνα καὶ εἴδη ἰαωδινὰ, καὶ
ἀπ' ἐτέρου ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς, γαλι-
κῆς καὶ σουρμικῆς. Διακρίνεται εἰς δύο μεγάλα δια-
λέκτους τὴν μακεδονικὴν καὶ τὴν ροβιτικὴν καὶ προ-
έχει τὴν ἡμέραν 2000 τοῦ Ἀλβανοῦ καὶ τοῦ ἀλβανο-
λόγου ἐπιβλήμοντες πρὸς τὸ λατινικὸν ἀλφάβητον.

Εἰς τὸν μετὰ τὸν ὀγδοὺν αἰῶνα καὶ οἱ Ἀλβα-
νοὶ καὶ τὸ ὄνομα τῶν, πρὸς τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν καὶ μέχρι
τῆς ἡμέρας γινώσκου ἔξω ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς χώρας τῆς.
Κεῖθεν τὸν ἸΑ' αἰῶνα ὀνομάζοντες Ἀλβανὸν καὶ Ἀλβανίαν. Οἱ ἴδιοι
ὄμως ὀνομάζον πάντοτε τοῦ ἑαυτοῦ τῆς Shqipë-
tarië = Σκίπετάριας.

καλά ε' άλλα οί 'Αλβανοί εἶνε δοξοί ἰδιόφυτοι. καί
 βήμερον ἀνόμη ἀδοξαίου τόν ἀριεφτότερον λαόν τῶν
 Ἑβραίων. Κοχζιερνόν ἀξιόλογον διὰ καλωρθωσαν εἰς
 ῥωρα νά διημισυρξίτων. Ἐχουν βίον καί βυγδεῖα
 ἀρωλοφόνου καί εἶνε ἐξαρχικά βυγερνίτων. εἰς
 τὴν βυγερνίτωνόλητα δι' αὐτὴν ἐκρίβωσ ὀμίζου
 τῶν βλαβρόλητάων, ἀλλὰ καί με' αὐτὴν ἐπίτω καλῶ
 ὄσων νά βυγερνίτων διὰ μέσο τῶν αἰώνων, ν'
 ἀνοχύου τῶν ἐκρίβωσ τῶν ἐδνισμῶν τῶν καί τῶν
 ἐκορπῶσαν ἀδὸ ἄλλου λαοῦ καί ν' ἀντιδράσων
 καί τῶν ἀσκητῶν ἐπὶ βουλά.

Ἡ ἀνίαδων ὑδῆρξαν φιλοδοξίμων καί γενναῖων καί
 ἔριβων μετὰ τῶν χερῶν εἰς τῶν ἀσκητικῶν ἀρι-
 αλειῶν. Ὅταν ἦσαν ἐκείνησ, ἀτ' ἡμερῶν ἐπὶ ἐδ-
 ὀρομαί ἦσαν ἡ βυγερνίτων καί ἀσκητῶν, ὅταν
 δὲ ἦσαν ὑδοκατημένοι εἰς τὴν νυκτερινήν, ἀτ'
 μετὰ τῶν ὑδῆρξῶν, ἦν ὁμοίαν ἀσκητικῶν, ἦτοι
 ἀσκητικῶν. Ὡς ἀσκητικῶν δὲ καὶ τῶν ῥω-

ρείνην καὶ παρὰ τὴν μεσαιωνικὴν περιόδον ἔβαν οὐ
νομαβλοὶ καὶ περιγίγχοι.

4) Ὅσοι οὖν Ἀλβανοὶ εἰς ἔχουσιν τὴν ἰδίαν γυροβόνησαν,
οὕτως καὶ τὰς αὐτὰς βουβουλίας. Διὸ ἔχουσιν ἀνοήτως
ἴδια ἀνθρωπολογικὰ γνωρίσματα, οὕτως καὶ τὴν αὐ-
τὴν θρησκείαν. Ἐμφανίζου βωβουλίας διαφορά,
εἰ ὅσοις ἀδελφοῦντες ἀντιθέτως ἐπιπέδον λαοῦ,
οἱ ὅσοις ἀποέρχονται ἀπὸ μεγάλας ἀναμίξεως.

Πρωτογονώτεροι εἰς τὴν γῆν εἶναι οἱ
καίτοι οὖν ἐκ βορείου Ἀλβανίης, οἱ Γιέφυδες. Οἱ
Γιέφυδες διαβόητον περιβοήτερα ἀνθρωπολογικὰ καὶ
θρησκευτὰ ἰλλυρικὰ εἰσχεῖα καὶ ἔχουσιν ὅσοις
μεγάλην οὐρανίαν ἐπίδρασιν. Καὶ βίμερον ἀνοήτως
μένουν ἀνεξέλιμτοι. Διαγεροῦν τὴν ἀξιοπρεπείαν
ὀφθαλμῶν, τὴν ἀνοήτως ἐνδύτην τῶν αἰμάτων καὶ
δοσὶ ἀπὸ περιέρχων καὶ πρωτόγονα ἔθνη.

Ἡ Ἀντιθέτως οἱ Τόβηδες, οἱ ὅσοις καίτοι οὖν

ὡς ἢν νότιον Ἀλβανίαν, ἦναι περιβόητον ἐξελιγμένον
 καὶ περιβόητον ἐδωροδότηοι καὶ προσδου-
 ρηνοί. Ἐπειδὴ δὲ ἐξελόντων ἀνίσταται μέγιστος ἡγε-
 νης, ἀνεπίχθησαν ὡς πρὸς μέγιστος καὶ ὑπέστησαν
 ἢν ἐρεμολογῆν ἐκίβρασαν τοῦ ὡς πρὸς ἑαυτοῦ.

Καὶ ἐὰν ἐξωρεῖται τὰς φωνήματα διὰ διακρίσιν
 ὡς πρὸς ἀλλοῦ ἐπὶ ἡγεμονία. Ὁ ἐξέβαλ μέγιστος ἔδω-
 δότος καὶ προφάτος κβίρις (Cvijitch) ἰσχυ-
 ριστὰς ὡς πρὸς τὸ ὡς πρὸς καὶ ὡς πρὸς ὡς πρὸς
 μετὰ τὸν ἀνδραγαθισμὸν καὶ ἀνδραγαθισμὸν καὶ οὐκ ἔστι
 διὰ ἦναι δυνατὸν ἐπὶ διακρίσιν.

Καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀλβανὸν ἦναι διηρημένον.
 Καὶ ἐὰν ἐπὶ τὸν ἦναι χεῖρα καὶ ὡς πρὸς καὶ
 καὶ ὡς πρὸς, καὶ κατὰ τὸν ὡς πρὸς ὡς πρὸς
 εἰς τὸν ὡς πρὸς ὡς πρὸς ὡς πρὸς καὶ ὡς πρὸς
 ἔλθουν κατὰ τὸν ὡς πρὸς ὡς πρὸς ὡς πρὸς
 αἱ. Ὁτ ὡς πρὸς Ἀλβανοὶ εἶναι ὡς πρὸς
 Τουρναλβανὸν, καὶ ὡς πρὸς ὡς πρὸς ὡς πρὸς

τὸ λουρηνικὸν κρῖνον ἐναντίον τῶν ἔθνηται κατὰ
τὴν ἰωαννῆδιδον τῶν 1821.

καὶ ἄλλαι ὄριαι ἀπορίαι ὑπερβίαι ἀποδείξαντες ὅτι μω-
ρεῖται τοῖς ποταμοῖς Ἰαλθανοῖς εἰς τὸ λουρηνικὸν κρῖνον
καὶ κατὰ τὴν μέγαν μίχην τῶν κρῖνων χρόνον ἕως
ταύτης ἀπέβη εἰς τὴν λουρηνικὴν διαστάσιν. καὶ αὐτὸς
ἐκείνη ὁ Κεραῖος Ἰαλθανός, ὁ μεγαλοκύριος καὶ
ἐξαρχεὺς τῶν ἀποριῶν τῶν λουρηνικῶν ἀποριῶν
εἰς τὴν λουρηνικὴν ἰαλθανὸς.

Γ' Ἡ γένεσις τῶν Ἰαλθανῶν εἰς
τὴν νοτιωτέραν Ἑλλάδα.

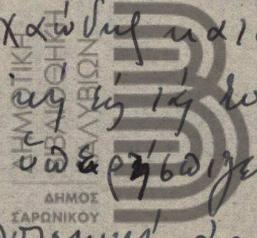
καλοῦνται τὸς εἰς ἀναγκαίαν αἰτίαν
ἀποδεικτικῶς ἐρχόμεθα εἰς τὸ θέμα ταύτης.

Θὰ διαπραγματεύωμεν εἰς τὸν 18' αἰῶνα. Ὁ
αἰὼν αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπόδειξιν

τὴν βαρμανικὴν χερβούργου πρὸς ἑσπερίαν
 κρήνην καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ ἀνατολῆος. Ἦν
 βαρμανικὴ αἰρουραλοσία, ἕνεκα τῶν ἀγγλικῶν
 ἐπίδων τοῦ θρόνου καὶ τῆς αὐξήσεως καὶ τῶν
 ἐπιβουλῶν τῶν γερμανικῶν γαῖν, διαρκῶς κελδε-
 ρίει. Οἱ ἄλλοι δὲ βαρμανικοὶ γασί, ἰδίᾳ οἱ Βού-
 γροισ καὶ οἱ Σέρβοι, δὲν κελδερώσου, ἀπ' ὅσων
 εἰς ἀποσταθείας αἶμα, καὶ τὸ ἴδιον μόνιμα κελ-
 δερὴ καὶ καὶ ἐπὶ ἀποστάσεων, ἐπὶ οἱ ὀβριδία Τουρ-
 νοι, μετὰ τὴν κελδερῶσιν τῆς Μ. Ἀσίας, ἔχουσι διδρῶ-
 θυβαν καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐπέωσαν βαδμυ-
 δόν καὶ ἰνδουίδων εἰς ὀβριμύρον ἐπὶ βορειοδυ-
 τικῶν ἐπιπέδων τῆς βαρμανικῆς χερβούργου καὶ
 καὶ ἐνισχύουσι ὀβριμύρην ἐπὶ ἐπὶ ἀποστάσεων κελδερῶσιν
 μετὰ τὴν μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κοβουρωδίου (1386).

Οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἔμειναν ἀνεωυρίαστοὶ
 ἀπὸ τῆς νίκης καὶ εἰς ἀποσταθείας αἶμα.

Ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων ἐπισημαίνονται, γὰρ τὰ διαλυθέντα
 τῶν ἀνεξαρτητοῦν τῶν ἢ ἔργων ὁρίσθαι τῶν ἐπι-
 δοξῶν καὶ μελετητικῶν βήσεων τῶν διαρκῶν ἀνεξαρ-
 τῶν καὶ ἀνεξαρτητοῦν γινόντων τῶν. Ἀλλὰ δὲ μένον
 ὅσον περιωρισμένοι μέγα ἐπὶ τὰ οὐκ ὄσια τῶν ὀ-
 ρεινῶν χωρῶν τῶν, ὅπως ἐπὶ. Ἀεχίον τὰ κινουμένων
 καὶ ἔγω ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὅπου ἐπιπέδων
 νέαν ὕλην. Ἡ χαλκὴ καὶ ἀστράβη τῶν βαρυντι-
 ῶν ἦσαν ἐνοιοῦν τῶν τῶν ἀπὸ τῶν μελετητικῶν
 τῶν, ἵνα ὅσοις ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἐπὶ ὅσον ἢ ἀνεξαρ-
 τῶν χαλκῶν ἀνεξαρτητοῦν ἀπὸ τῶν τῶν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς λοιπὸν τοῦ 18 αἰῶνος ἀπο-
 λοὶ Ἀλβανοὶ, ἀνεξαρτητοῦν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν Μεγα-
 κῶν τοῦ Μεγαρίτου καὶ τοῦ Μωδοῦ, ἐπισημαίνονται
 καὶ τὰ βουνὰ τῶν ἀπὸ τῶν τῶν καὶ ἐπισημαίνονται
 οὐκ ἐπὶ τῶν Θεσσαλιῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς ἦσαν ὄχι-
 γοι, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν χρόνων βουνοκοσμήθηκαν ἐπὶ 12 χι-
 λιόμετρα καὶ ἔρχονται τὰ γινόμενα ἐπὶ τὸ βουνοκοσμηθέν

κράτος ἐνοχλητικοί, ἕως οὗτο δ' αὐτοκράτωρ
· Ανδρόνικος Γ' Παλαιολόγος ἐνίσχυεν αὐτοῦ
ἐν 1334 καὶ τοῦ ἐξουσίαν να ὕδαταχθῶν.

· Ἐν τῷ μετὰ τὸ ὄρος ἀγο ρῆμα Ἰαθβανῶν ἔχει
ἐπιβάτη ἐν τῷ ἠθῶρον καὶ ὕδατον Καφσον Θό-
διαν ἐνίσχυε ἀπὸ τῷ Αἰωλίῳ ἐν 1358 τὸν
δεσπότην Νικηφόρον τὸν Β', κατέλαβε τὸ δεσπο-
τάτον ἐν τῷ ἠθῶρον καὶ κατέλαβε τὸν χῶρον τοῦ
καρ' αὐτὸν τὸν ἐπὶ τὸν ἠθῶρον ἀπὸ τῷ μέγα
τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ἐν τῷ ἠθῶρον ἀθβανιῶν
κράτος, τὸ ὕδατον ἀπὸ τῷ ἠθῶρον, ἕως ἀπὸ τῷ
κυρίῳ Ἰαθβανῶν, ἐν τῷ ἠθῶρον καὶ ὄρουρον
ἐν τῷ δυτικῷ ἐκέραιον ἑλλάδα μέχρι τοῦ νότου
τῶν Πατρῶν.

· Ἡτὰ τὸ κράτος αὐτὸ δὲν ἔχειν ὀφθαλμοὺς καὶ ἐ-
πιβῆτο ἐνίσχιας διοικήσεως. ἐν τῷ κυρίῳ Ἰαθβα-
νῶν ὕδατον ἀπὸ τῷ τωτικοί ἡγεμόνες, τὸ δὲ
ἀπὸ τῷ ἐπὶ τῷ ἠθῶρον ἐπὶ τῷ διοικῶν δὲ τῷ ἰσχυροί
ἐπὶ τῷ ἠθῶρον, ὁ Πέτρος Πιόβας, ὁ ὕδατον κατέλαβε

ὡς περὶ τὸν Ἀρβηκηνὸν νόθου χώρου, καὶ ὁ
Γαῖνος Δωδών-Μαδούας, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὁδοὺς ἐπὶ
διατάξαι τοῦ ἐν Αἰτωλίδι.

Ἐνὸς ὅπως ἀπὸ τῆς ἀνδορμῆς αὐτῶν ἐξόδου
καὶ ἔγνατα βιάσει τῶν Ἀλβανῶν ἔχομεν καὶ ἄλλας,
αἱ ὁποῖαι γίνονται κατόπιν ἀποβυθίσεως. Κατὰ
τὴν ἰδίαν ἀνακτὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου ὁ ἄρχων
τοῦ δωδοτάτου τοῦ Μωρέως Μαυροῦ Καντα-
νου γινόντι ἀποβυθίζονται καὶ ἔγνατα βιάσει ἐν τῶν
νευρῶν ἐν Πελοπόννησος ἀρκετοῦ Ἀλβανῶν
ἀπὸ τῆς ἐπιβουλήσεως ἐπὶ τῶν Θεσσαλῶν. Ὁ
δὲ διὰ τοῦ κατόπιν αὐτοῦ Θεόδωρος Μαχαι-
ρίδης ἐπέβηκεν ~~ἐπὶ τὴν ἀποβυθίσεως~~ ἐξ αὐτῶν
ἄλλας τὸ ὁδοποιεῖν χιλιῶδες.

Τὸ δευτέρου τοῦτο ἐν περαιτέρω δεδωμένων
ἐπιμνήσθαι καὶ οἱ φερόμενοι ἄρχοντες ἄλλων
μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐν Βοιω-
τίᾳ, ἐν Ἀργολίδι καὶ ἐν Κορινθίᾳ, καὶ ἐν
ἑστέροις καὶ οἱ Ἑνετοί, οἱ ὁποῖοι κατεῖχαν

ἐν Ἐύβοιᾳ.

Εἰς τὴν Ἀρζιουὴν φαίνεται, ὅτι ὁ ἑσσηιωτὴς κῶ Ἰα-
βανῶν ἄρχισε νὰ γίνετα ἄσὸ τὸ ἔτος 1382, ὅταν
βυζαντινοὶ ἄσὸ χειρῶν ἔγραψον τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν Βοιωτίαν καὶ εἰς τὴν ἑσσηιωτικὴν
νωδένια μέρη τῆς ἑσσηιωτικῆς εἰναι περιῶν
βύχρονος. Γίνετα ἄσὸ τὸ ἔτος 1420 περιῶν
καὶ ἑσσηιωτικῆς μέχρι τοῦ 1420 περιῶν.

Ἄσὸ τὸν χρόνον καὶ ἑσσηιωτικῆς μετὰ
κῶ ἔτος 1380 καὶ 1420 τὸ ἑσσηιωτικὸν βυζαντινόν
ἔγραψεν καὶ ἑσσηιωτικῆς, ὅστις καὶ μολ-
τις ἄσων εἰς τὴν χώραν τῆς βοιωτικῆς ἑσσηιωτικῆς,
εἰς τὴν ὁδοῦν ὁδοῦν καὶ μέχρι τῆς ἑσσηιωτικῆς.

Ἄσων ἑσσηιωτικῆς καὶ τῆς νῆας τῆς καὶ
περιῶν καὶ βυζαντινῆς μετὰ τῆς. Ἄσων
βυζαντινῆς ἑσσηιωτικῆς καὶ τῆς ἑσσηιωτικῆς δι-
εσσηιωτικῆς καὶ τῆς μετὰ τῆς ἑσσηιωτικῆς καὶ τῆς
καὶ ἑσσηιωτικῆς καὶ τῆς ὁδοῦν ὁδοῦν καὶ τῆς
τῆς ἑσσηιωτικῆς καὶ τῆς ἑσσηιωτικῆς, ἀσὸν

δέναι εἰς τὴν Κίαν καὶ εἰς περιὰς ἄλλα γῆρα τῶν
Κουχάδων, ἀλλὰ εἰς τὰς ἡνωμένας, ἐπειδὴ ἔβαν ἀπὸ
τοῦ, ἀπὸ τῆς ἰσοπέδου ἀπεροσφύδαται ἀπὸ τῶν ἐγκώ-
σιον ἡγεμονίου ἀφιδυατόν. |

* * *

Ἐάν δεχόμεθα πῶρα νὰ ἐξελεῖσθαι τὸν λό-
φου, ὅτ' ὅσοι ἀροειδέεσσαν τὸν ἑσπαιόμην
τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὰς ἡγεμονίας χωρῶν, δὲ θὰ
νομιάζωμεν ἀπὸ τῶν νὰ τοῖς εὔρωμεν.

Ολόκληρος ὁ ἔθνος τότε εὔριβετο εἰς τὰς
χεῖρας τῶν κατακτητῶν καὶ ἦσαν εἰς ἀσπίδα
κατὰ τὰ βίβλια. Ο ἠφιδυατός εἰς ἕνα τῶν ἀδια-
φύκτων ἐπιδημῶν, τῶν καταδιέβαν καὶ τῆς
ἀνοσογόρου ἀνεκρίσεως, ἡ ὅσοι ἀεὶ μαίνετο
τὰ παρακλιώτερα μέρη εἰς, εἶχε ἀπὸ ἀραιότη-
τος ἀπὸ εἶχαν μείνει ἔρημος καὶ τὰ παρακλιώ-
των φερόμεν εὔγενῶν χωρὶς ὑπερανωτικῶν.
Ἐπειδὴ λοιπὸν νὰ εὔρωμεν παρακλιώτα καὶ

βραχίονα. Καὶ γὰρ εὖν διωχόν αὐτόν βυθ-
 ὄν ἦσαν κατεφυγάσθησαν οἱ Ἀλβανοί, ὡς ὁ-
 ὄτου ἢ ὀλιγαρχία, ἢ φιλεργία καὶ ἀπό αὐτοῦ
 ἢ ἀποφυγή ἰσχυροῦς ἐν τῷ ἔθνει περι-
 γυγνῶν.

Οἱ διάφοροι γαιῶν ἡγεμόνες ἢ πριγκίπων εἰς
 τὴν ἀποχρῆν προνομίαν, γὰρ νὰ τῷ ἀποβιβα-
 θοῦν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἐν. ἐν τῷ ἀποβιβα-
 ἔθῳ εἰς αὐτοῦ ἀναστήσειον γῆν καὶ ἀποβιβα-
 γῆν ἡὲ ἄριστον χρονικόν διάστημα ἀπὸ
 καθε βιοτογραφίαν αὐτῶν εἰς ἀντάλλαγμα ἐξήρουν
 τὴν βραχίονα τὴν ὑπερέβαν. Αἰτοῦ ἀποβιβα-
 τῷ ὄρου δέξαι ἐν βουδαιότατον καὶ ἀποβι-
 διαφωτιστικόν ἐνεργεῖον ἐγγράφον τοῦ ἔθου
 1402, ὃ ὅπου ἀνεφέρεται εἰς τὴν ἐπαλάβαν
 ἐν τῷ Ἀλβανῶν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν. Γράφη ἐστὶ
 ἡὲ καὶ ἐν μετέπειτα τὰ ἔθῳ:

«..... Ὁμοίως Ἀλβανός, ἢ ἄλλῃ βουλή, οἱ ὁμοίως
 δὲν ἦσαν ἰδιοὶ καὶ ὑπὸ τῶν, ἀποβιβα ἔθῳ μέ

τούς ἰσθμους τῶν καὶ δὲ ἰσθμῶν, γὰρ νὰ καλοῦντο (ἐν-
 νοῦνται ἐν τῷ Νῆβου) ----- δὲ γίνονται δευτοὶ ἐν
 τῷ Νῆβου (εἰς βορρῆ καὶ δὲ εἰς διαφυγῆς ἐξ ὅδε-
 ροι καὶ ἀπομακρύνονται καὶ νὰδε ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἀφ᾽ ἑαυ-
 τῶν καὶ ἀπομακρύνονται καὶ δὲ ἰσθμῶν ἐν αὐ-
 τοῖς καὶ νὰ νοντὸ ἀναμείψματα ἔδωκε, ὅσα ὄργη
 εἶναι καλὰ μὲν ἀπὸς καλλιέργειαν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν
 ὄργων, ὅτι οὐ μνημονεύονται τοῦτο Ἰσθμῶν
 καὶ τὴν ἀλλήν ἰσθμῶν ὄργη δὲ ὑποχρεῶνται νὰ ἐ-
 χουν λόγον ἰσθμῶν, ὅσα εἶναι καλὰ τῶν ἀπιδρῶν ἐξ ἄλλων
 πρὸς τῶν οἰκογενεῶν τῶν, ὅτι δὲ γὰρ πορῶν νὰ ἀποχω-
 ρῶν καὶ τῶν ἐξ ἑαυτῶν Νῆβου, κυρίως ἀδελφῶν τῶν Ἰσθμῶν,
 ἀλλὰ δὲ ὄργων, μὲν ὅτι δὲ εἶναι ἀναγκαῖον ὁδουδὴν, καὶ
 ἰσθμῶν καὶ νὰ βαδίζουσι ἀπὸς ὑπερβάλλον τῶν
 νῆβου καὶ ἀπομακρύνονται ἐκείναι, ὅτι ὅσοι δέξονται
 νὰ βαδίζουσι τῶν ἐκείναι Νῆβου, καὶ μὲν τῶν ἰσθμῶν
 ὅσοι αὐτῶν καὶ μνημονεύονται ἐξ ἑαυτῶν δὲ ὄργων
 νὰ εἶναι τῶν κτηνοτροφῶν τῶν, ὅτι ὅσοι δὲ
 κτηνοτροφῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Νῆβου, πρὸς τῶν ὑποχρεῶν
 νὰ διακρίνουσι καὶ ἀπομακρύνονται ἀφ᾽ ἑαυτῶν. Ἐὰν δὲ δὲ
 ἰσθμῶν κτηνοτροφῶν, καὶ ἐκείναι ἐξ ἑαυτῶν δὲ ἰσθμῶν
 ἐν τῷ ὑπερέκτον νοῦν. ---

Νομισμὸν εἶναι τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, οὗ καὶ ἐπὶ τὰ ἰσ-
 τὰ ἐπιγράμματα δὲν δὲ ἀπείχοντο διαφορετικώτερα
 ἢ ὁμοίως καὶ ἄλλα ἀποδείξεις ἀπὸ ἐπιγράμματος, τὰ δὲ
 ὅσα ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἢ ἐπιγράμματος ἢ ἐπιγράμματος
 ἢ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, διὰ τὴν ἀποδείξιν ἀποδείξιν
 ἢ ἐπιγράμματος, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων εἶναι τὰ ἐπιγράμματα, ὅσα
 ἢ ἐπιγράμματα καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, οὗ καὶ ἐπιγράμματος
 ἀποδείξεις δὲ ἐπιγράμματος ἐπιγράμματος ἐπιγράμματος.

καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων εἶναι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀ-
 λιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, οὗ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 ὅσα ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπιγράμματος 1425 ἐπιγράμματος ἀπὸ
 ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅσα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων,
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων. καὶ ἐ-
 πὶ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων. ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων

ἰκνοῦνται, οὗ αἱ τοιαῦται ἀποσκευαί καὶ
 ἀπαρχαί εἰς ἑρῖον ἀποδύμου τοῦ Ἀλβανίου.
 Ἐπιπέτουν μίαν παλιν διέξοδον ἀπὸ τοῦ δούλου
 Ἰβάν, ἐπὶ τὸν ὅστις ἔχον ἀπερῆσαι ἐπὶ τὰ βορειο-
 κέα χωρὰ τῆς ἐπαρχίας διὸς ἐν Ἡρακίῳ
 καὶ Αἰτωλίας πάλιν παρὰ τὴν βαθυλὸν
 μετὰ τὸν ἔτη 1405-1418 ἀπὸ τοῦ ἀρχοντοῦ
 τῶν Ἰονίων καὶ τῶν Κερυραίων Τόμνον. Ἀπερῆσαι
 δὲ μετὰ τὸν ἔτη αὐτῶν ἀπὸ τῶν καὶ ἔργων
 καὶ αἱ ἀποσκευαί καὶ ἀποδοδοὶ καὶ ἐγκατα-
 βιβάσαι αὐτῶν ἐπὶ τὸν νοτιοκέα Ἑλλάδα,
 ἀπὸ τοῦ παρῆναι ἢ ἀπαρχοῦ τῶν ἐπὶ τὰ χωρὰ αὐ-
 τῶν, μετὰ τὸν ἔτη τῶν καὶ ἔνεκα τοῦ μίσου
 τῶν ἰκνοῦνται, ἦσαν ἀπὸ δούλου.

Ἡ μεταγενέστερα αὐτῶν ἐγκαταβιβάσαι
 ἐπὶ ἑρῖον καὶ ἔργων ἐπὶ τὸν Ἀρει-
 κῆν. Μετὰ διηροδοτοῦ μὲν ἀπὸ τῶν ἀποδοδῶν ἐπὶ τὸν

ὡς γεγονὸς τοῦτο περὶ τῶν ἰσωνύμων, τὰ ὄνομα ἔ-
 χον τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων ἀθλων τῶν οἰνο-
 γυνῶν, εἰ ὅσοις διέκρινον τὸ κρᾶτος ἐν Αἴω-
 διαι καὶ ἐν ἠδρείου. Τὸ Ξωδρα καὶ τὸ Ξοδρα-
εἴνη ὑπερδιπλοῦσαν τὸ ὄνομα τοῦ ἰσχυροῦ
 ἐπαρχοῦ Ξωδρα Μωδρα, ἐν τῷ ὄνομα καὶ
 ἀποέρχονται, καὶ διὰ πρώτη ἔξω ἐν Αἴων
Μιόβα ἴσως γέρον τὸ ὄνομα τοῦ Πέλου Μιόβα.

Τὰ μέγιστα τοῦτον ἐν οἰνογυνῶν αἰτῶν,
 μετὰ τὴν λαοεικονίαν ἐν τῷ τῶν Τόκτου, ἔγνω-
 σθαι ἔχει κατὰ μέγα μέρος ἐν τῇ Ἀρριεῖ.
 Καὶ αἴτιον ὅτι πολλοὶ ἐπαρχοὶ καὶ ἔμπειροι
 ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τοῦτο κατὰ καὶ μέγιστον
 ἐν τῇ ἰσωνύμῳ. Εἰς αὐτὴν ἐν βρέγμα νομίζω,
 οἷον ὁδονομῆδα, ὅταν ἀποβρέγωμεν ἐν τῇ δι-
 φορᾷ, ἢ ὅσοις ὑπερῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατὰ
 καὶ ἐν τῇ ἔδρα γυνῶν καὶ ἐν ἀντι-
 γυνῆ μετὰ τῶν βυρηνῶν ἀποφάντων ἐν
 ἀγαθῶν ἐπίνοιαν ἐποίησαν καὶ ἢ ὅσοις

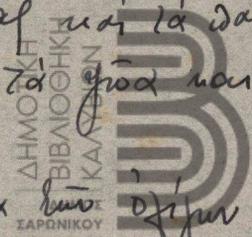
ωρεκλειστά ὄχι μόνον μελαζύ διαφόρων περι-
φερειῶν, ἀλλὰ καὶ μελαζύ ~~ἀμύμων~~ καὶ φουδονικῶν
ἁκόμη χωρίων ἐπὶ αὐτῆς περιφέρειας.

Οἱ ἰδιαφερόμενοι λοιπὸν ἄρχοντες δὲ ἤρ-
χοντο ἐν διαπραγματεύσει μὲν περιβοιέρας
συνουσιῆς, μὰ τὰ ἐν, τῆσιν τὸν ἀδικουμένον
ἀριδρὸν ἐποίησαν, καὶ κατὰ συνουσιῆς βε-
βαίως ^{ἐγένετο} ἐποίησαν.

Χαρακτηριστικὸν τῆσιν εἶναι, ὅτι ἐν τῇ Θεο-
βαδία, κατὰ καὶ ἐν τῇ Αἰωνίᾳ καὶ ἐν
νοτίον ἠπείρῳ, ὅπου εἶχαν κατ' ἀρχὴν ἐπιδα-
βλαδίη, δὲν ὑπάρχει βήμερον κατὰ ἀποσφύ-
ζην ἰχθύος Ἀλβανῶν. φαίνεται λοιπὸν, ὅτι ὁλοῦ
ἔγχετο καὶ ἔλαβαν ἐν τῇ νοτιοτέρῳ (εὐφάδᾳ,
διὸς εἶναι δύβητορον τὰ ὠρα ἀχθῶμεν, ὅτι ἐπέ-
βριγαν ὡς ἐν ἐν ἄφορα βουνὰ ἐν ἀπρι-
δοῖς τῶν, ἀποῦ μάλιστα τόσον ὡς ἐν ἐν ὅσῳ

ναί βυρβήσουσα ἦσαν ἢ καὶ ἡ δόξα ἐν ἀρχῇ
καὶ καὶ τῷ.

Ἡ μεσοκεία καὶ αἱ διαδοχικαὶ αἰεταὶ ἔμαθα-
βιάσει ἐν Ἀβραμῇ ἅδο ἐν δρώσει βεβήκων,
καὶ ἐν ὁδοῖσι ἀνεμαυρούμενοι ἅδο καὶ ὄριον
ἐν πατρῶσι ἐν, ἔγινοντο κατὰ ἐρώδον νοματι-
κόν. εἰς ἡμῶν ἐν μελανίῳ βερμυοχουδούνῳ
ἅδο καὶ γονάσι καὶ τὰ παρὰ ἐν καὶ μελέξε-
σαν μαζι ἐν τὰ ἔμαθαι καὶ ὄριον ἐν κινεῖν
περιουσίαν ἐν.

Εἰς τὸ διάστημα ἐν ὄριον ἐλῶν, καὶ τὰ ὁδοῖσι
ἐνυριάχουσαν ἐν ἐν βορειοδυτικῇ Ἑλλάδι, δὲ
κατωρῶσαν, αἰτῆ καὶ ὄριον ἦσαν ἐὸ κορον, ἢ ἅδο
κλήβου μονιμωτέρῳ ἔμαθα βιάσει καὶ τὰ ἐστ-
δοσῶν ἐν βιάσει ἔμαθα βιάσει καὶ τὰ ἐστ-
δύουσαν ἐν ἐπλόδιον τὸ μῖτος ἐν κατὰ δυνάσει
ομήνου ἐν ὁδοῖσι. ἔμαθα δὲ καὶ ὁ ἴδιον ἐν-
νοῦντο καὶ γοῦν μὲ καὶ ὁδοῖσι ἐν καὶ μὲ καὶ
βουγῶν ἐν ἐνυριάχουσαν καὶ ἔμαθα ἐν βιάσει

του υδοσεχουσ δηδυμου

Όταν ὄμω καλῆσαν ἐγὲν νοτιωτέραι ἑλλάδα
καὶ ἑσπεύσαν μονιμωτέραι ἑματάβιασιν καὶ ἰ-
διότητι τῆς γῆς, ἀρχίαν μέρον κερὸν τοῦ κοχο-
διωτικῶν βίον, ἀρχίαν καὶ μαρμαροῦ τοῦ ἀφροῦ
τῆς γῆς ἐπιπέσαν καὶ ἔβησαν ἑξαιρετικοί γεωφύ.

Καὶ αὐτὸν τοῦ κροῦτον ἔβηνεῖς

τοῦ ἑβηνικῆς χώρας ἢ ἑματάβιασιν καὶ ἄλβα-
νῶν, τοῦ ὄσους

Ἄλβανίτες καὶ ἐν ἡμέσιν τῆς ἀρβανίτιαν

ἢ ἀρβανίτιαν, μετὰ ἐν ὄνομασίαν τῆς ἰσοσῆ

καὶ μέχρι τῆμερον ἐστὶν αὐτῆ.

Ἄ Τὸ ἀλβανικὸν βροχέιον μετὰ ἐν
ἑματάβιασιν τοῦ εἰς τὴν ἑλλάδα.

Θὰ ἴσαν, ἀλλήδια, ἀπὸ ἐνδοσῆ-

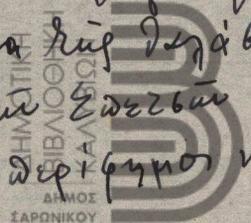
ρον νά ἀναποχουδάωμεν ἐν γῆνι τοῦ νιου
 βλαχίου ἀπό ἐν ἐσοχίν ἐν γῆνι ἐμαλα-
 βιά βιῶν τοῦ ἐδῶ μέχρι βίβερου. Ἡγά μιά ζέ-
 ροτα ἔρυνά ἀροβυροόει ἐν ἐγγυθι βελ-
 κῆν ἀμφοροριῶν, ἐδεδή τ' ἐσοχί αὐλή βυ-
 δίδωται κατὰ τό μεγαχύτερον μέρος ἐν βέ-
 ρού βιοκινού καί νεκρωμένου χρόνου
 ἐν γῆνι δουξία.

Μερίνά βενό πῶν ἀπὸ αὐτῶν ἐνδύβερ ἀπεί-
 χου οἱ διάφοροι ἔθνη ἀπὸ γῆραι, οἱ οὗτοι
 ἐδεδυκέδωται κατὰ ἐν ἐσοχίν αὐλήν ἐν
 Ἐλλάδα. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἴματα ὁδοχρεώμενη
 νά βνα γάργυρ ἀναχρονιστικῶν βυβεράβερ ἀπό
 ἐν κατὰ βίβερ καί τῶν ἐνδύβερ ἐν γῆνι
 ἐν βυβερῶν Ἐλλανοαχβανῶν.

· Ἀπό οἱ Ἰλλανοὶ ἔποισαν ἐμαλαβιά-
 θῆταν μονίμῃ ἐν τῆν νιαν ἀλπίδα ἐν καί
 ἀδύβερ γῆν ἰδινῶν ἐν, ἐν ὑπάρχει ἀπεί-
 βόχια, οἱ ἐδεδυκέδωται ἐν γῆν γῆραι,

ἰν σαραηήλου

Χωρίς τὰ δάκρυα καὶ διαλυρῶν καὶ τὰ δούμινα
 καὶ, πρὶ τὰ ὅσα ἔχον υψίως ἐν τῷ σαραη
 νοτίδα ἐν. Τὴν ἰδιότητα δὲ τοῦ γαλακτοῦ τὴν δι-
 ελευθερῶν πάντως πρὶ δοχῆν δίδειν καὶ ἀφοβίωτον
 καὶ ἱκανοποιῶν ἀνοήν καὶ τὴν διαλυρῶν καὶ
 μέλει σήμερον. Ἐσάντι ἐδεσίουσαν ἡ ἀγάθου
 ἡ ἀγάθου. Μόνον οὐ καλοποιῶντες ἐν τῷ
 νηθία καὶ τὰ ἀγαθὰ πρὶ ἐδεσίουσαν
 καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀγάθου, ὅσα ἀπὸ ἀντι-
 οἰ καλοποιῶν τῶν ἐδεσίουσαν καὶ τῆς ἀγάθου, οὐ
 ὅσα ἔχον ἀγαθῶν καυτίνοι.

Φαίνεται ὅτι, οὐ ἐπὶ δοχῆν χρόνον
 διελευθερῶν ἐπίως καὶ τὴν ἀγαθῶν τῶν
 ἐν τῷ δυνάμει τῆς ἀγάθου. Τὴν ἰδιότητα καὶ
 ἀνάγκην. Ἀνεξέτη μίαν διέδοσαν τῶν ἀγαθῶν
 χαρῶν ἐν ἐνδοξίῳ, τὰ ὅσα ἔχον
 ἐπὶ τῶν ἐδεσίουσαν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀγάθου
 καὶ καὶ τὰ ὅσα ἔχον ἀνοήν καὶ τὴν ἀγάθου
 τῶν ἀνοήν μέγα ἐν τῷ ἀγαθῷ ἐν.

Οι βορροί δὲ ἀράματα ἡρώδου ἀριστοτέλους
 τοῦ Ἀναοῦτα (τοῦ Ἀλβανοῦ δὲ) τῆς ἐπίδοσης
 ὁ ἀριστοτέλης τοῦ 12' αἰῶνος Γουλιέλμος
 (Guilletiere), ὁ δὲ ὁμοῦ ἀναγράφει ἐν τῷ βιβλί-
 ον τοῦ περὶ τῆς χρυσοῦ ἀριστείας ἀριστείας,
 καὶ μάλιστα περὶ τῶν Ἀλβανῶν, τῆς
 ἐναρτέλειαν ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ.

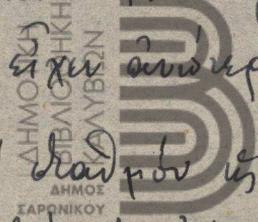
Καὶ ἄλλοι ἀπό τῆς ἐξ ὁμοῦ χροῖας τῆς
 Ἀρμενίας διακρίνεται ἀριστοτέλης ἀριστοτέλης καὶ
 ὁ προνομιώτερος διακρίνεται βιβλίου ἐξ ἑσώτερης
 καὶ βιβλίου ἀριστοτέλης τῆς ἱστορίας καὶ
 τῆς νομοθεσίας (= νομοθεσίας, ἡρώδου).

Ἐν τῷ τῆς ὁμοῦ δὲ ἀριστοτέλης καὶ τῆς ἀριστοτέλης
 τῆς ἡρώδου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀριστοτέλης τοῦ Ἀλβα-
 νοῦ ἐκείνου καὶ βιβλίου καὶ τῆς ἀριστοτέλης, αἰῶνος
 μάλιστα ἀριστοτέλης περὶ τῆς ἐσώτερης, ἐν τῷ δ-
 οῦ καὶ ἀριστοτέλης καὶ τῆς ἀριστοτέλης ἡρώδου ἀρι-
 στείας καὶ μάλιστα τῆς ἐπίδοσης ἀριστοτέλης

διόρρυθρον και βρινώδ χαρὰ κτλ, δι' ἔ-
 μιναι γυγίης ἀδομερονωρίοι. Μὲ τὸ δάραρα
 τοῦ χρόνου ἀρχίαν τὰ ἔρχωνται βιγδ-βιγδ ἐν
 χλευν μὲ τοῖ ἔγγυιόν περιβάλλον, τὰ βέ-
 χωνται ἐν ἰστέρα βιν τοῦ, τὰ ἐξερθεωται
 μὲ τὴν βουίδαυ αὐτῆς και, ἐξερθεωται
 τὰ νινουνας διαρπυῖ ἀρὸς αὐτῶ. Τοῦτο
 και βρινώδ και ἀναδύρωτον ἔταν, ἀγού
 τὸ περιβάλλον εἶναι ἀνώτερον ἀρπυῖον.

Ἐγγραυζιόν δὲ δαυρὸν ἐν ἀρὸς ἐν ἐπίδα-
 βιν αὐτῆς, μετὰ τὴν ἐπὶ ἐπαλάβια βιν και,
 μωρετ τὰ ἀρπυῖ, οἷ ἀδομεγῆ δ' ἔγγυιῖ
 τὸ δαυρὸν και. Κατὰ τοῖ δυνάμει και ἀνωτῆ-
 δον χρόνου και δ' ἔγγυια βιγδ και ἀναρπυῖ-
 γουτο τὰ κεραιεῖον βιγδ και τὰ χερσὶ
 τὴν περιόιναι ^{ἐπὶ τῶν} τὰ δέχωνται και τὰ εἰς
 ἀρπυῖα βιν ^{αὐτῶν} ~~καὶ ἔγγυιῖ~~ και τὰ ἰδιῶ και,
 και βουροβρόδου ἐξορπειώροντο περιβ-

λυσιπύργων με' τον παύρον την αρχιμήδην του αφο-
 ριστή και συνεχωνεύθησαν με' το εξηγητικό
 βραχέιον, το δώσιον παλιόρωσε να' τον μετα-
 δώγει τον δόσον του, τα κισθίματα του, τον
 πρόσον της ζωής και τα ιδανικά του.

Είς την συγχώνωσιν αὐτὴν συνετέλεσαν
 κυρίως δύο ἀρχαῖοι ἰσχυροί, ἀπ' αὐτῶν μὲν το-
 κοῦνός τις ἦτο ἡ ἀρχαία ~~καὶ ἀρχαία~~ ἐκείνη ἐπι-
 τούργησεν καὶ ἐν αὐτῇ συνετέλεσε καὶ ζωὴν καλὰ
 τὴν ἐσδοχὴν καὶ ἀρχαία καὶ ἔδωκεν ἡ ἀρ-
 χὴ ἀρχαία. Οἱ ἀρχαῖοι αὐτοὶ ἀποβίβρι-
 σαν τὰ δύο βραχέα περιβοϊότερον καὶ ἀνε-
 δουξαν βυθὸν μεταξύ των ἀδελφικῶν δεσφῶν.

Ταυτοχρόνως συνετέλεσε ἄξιον καὶ ἄξι-
 ον ὁ ἐξηγητὴς τοῦ ἀλβανικοῦ βραχείου,
 τοῦ δώσιου ὁ ἀπόστολος ἡμέτερος καὶ ἀπὸς τὴν
 ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ τὰ κισθίματα καὶ ἀρ-

δινῆς ἐνδυσχέως, τὴν ὄρουσαν καὶ ὄρουσαν
συμφερίαν τῆς γῆς δὲν διέξερσον διοῦρου ἀπο-
λοῦς λοιδοῦς Ἑλλήνας.

Ἡ ὁμοσύνη δὲ αὐτῆς ἀπέβουε γρηγορῶς καὶ ὑπο-
στυγίζου, οἳ δὲν ἀπόμειλας ἀπὸ Ἡθβανῶν, ἔργα
ἀπὸ Ἑλλήνων τῆς Ἡδρείου ἐξαθλιωθέν-
των. Ἡ γνῶμη ὅμως αὐτῆς εἶνα, κατὰ τὴν ἀνάγκη-
μας καὶ ἀνδραγαθίας, διὰ τὴν ἔρχεται καὶ ἀντιδε-
κεν ὄχι μόνον μετὰ τὴν ἰσορροπιῶν ἀπερῶδου,
ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν γρηγορῶς τῶν συμπερι-
στῶν ἑθνοαθβανῶν, ἡ δὲ ὁμοσύνη ^{εἰς τὴν γῆν} ~~καὶ τὴν~~
εὐὶ ἰσχυροτάτων ἀποδυνάμων βασιλέων ἑκαστοῦ τῆς
δυναστείας αὐτῆς.

καὶ ἀέθλια δὲ ἀφίκα καὶ κατὰ τὴν ὁμοσύνην,
οἳ ἡ ἐν τῷ χρόνῳ ἀποποιώμεθα δὲν ἔγνε μὲν ὑπο-
κίαν, οὐκ καὶ συνεφωρῶδες ἔκδομα καὶ ὁ-
λας τῆς καὶ ἐνδυσχέως. Ἀντιδύου καὶ ἑ-
μα ἀπὸ τῆς κατέδουσαν αὐτῆν ὑποστρε

ἐγὼ καὶ εὐδίας ἐγγυνοῦ, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ εἶναι
ἐξαγίην ἡγίην ἀπὸ τὰ χεῖρα εἶναι.

Ὁ δὲ παρανοῦν δὲ μαγίον, ὡς οὖν βραδεία ἦσαν
ἡ ἡρωική εἶναι ἐξέχεται, ἀνὰ τὴν ὡς ὄχι καὶ
τὸ ἐγγύ: ὅτι ὅτ' ἡγίην παρ' ὄχι μόνον δὲν
ἡμαδοῦσαν νὰ ὁμιλοῦν τὰ ἐγγυνοῦ, shkle-
zishiteti, ὅσαυτ' ἔγαν, ἀλλὰ ἐν περιεπέ-
ρη ἡγίην δὲν ἔσαν εἰς δέον καὶ νὰ τὰ
ἡνωσῶν. καὶ ὅτ' ἡγίην παρ' δὲ πὲ ὡς ἡν
δουλοχίαν μαγίον, κατὰ εἶναι ὡς ἡν
εἶναι νεογία, ὅσαυτ' ἐξέχεται εἰς ἡν ἡ-
νὰ ἡν, νὰ συνένωσῶν ἐγγυνοῦ.

καὶ ἡμῶν δὲ ἡγίην καὶ εἰς αὐτὰ τὰ
ἡγίην τῆς ἡγίην, τὰ ὅσαυτ' ἡγίην
ἡγίην τὸ ἡγίην τῆς ἡγίην καὶ
ἡγίην ἡγίην, ὅσαυτ' εἶναι τὰ ὡς
ἡγίην ἡγίην, ὅτ' ὅσαυτ' δὲν ἡγίην
νὰ ὡς ἡγίην ὅσαυτ' ἡγίην ἡγίην -

νήν

Χαρακτηριστική εδίου είναι η εν γλωσσικήν
 ? εδιομοσίη και η αντιστήσις τῶν διακριτικῶν γενε-
 αῶν, τῆς γενεᾶς τῆν ἀάδωσαν μας, ὅτι ὅσοι εἰ-
 νόμιζαν, οὗ δὲ διώρασαν ἐγκύματα ἀπό τῶν
 ἐξοτῶν τῆν, εἰάν ἀδερμαυρόνοιο ἀδὸ καὶ ἀδ-
 λασαί ἀπερ δόσῃν και ἀγῆναρ ε' ἀρβαρί-
 ρινα, εἶν ἡρώβον τῆν ἀδέρῃν τῆν (glju-
 hēnē e tatēzene), ὅσων τῶν ἀνόμιζαν.

Παραπομπὰ δὲ ἀντιστήσις δὲν εἶνα.

Ἐάντιον νὰ ἀναδύσῃ ἀνίστη και εἴμερον
 καὶ εἶν ἡρώβον ἀδέρῃν ἀπορῃναι ἀνομοσῃ-
 ῶν, ὅτι ὅσοι ἀνομοσῃ μῆνον ἀνομοσῃ εἶ-
 ρὴ ἀπερ ἀπερ δόσα εἶδῃν.

Τὸ βιβανον ὅσων εἶνα οὗ και αὐτὸ τοῖ ἐπὶ-
 βυρον κέρῃ δὲν εἶδῃν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν
 ῶντο κατῃν ἰδιανίαν ἡρίμῃν, ἀγῶ
 και εἶν εἰ ἐπερῃ εἶν εἰ ὅσων ἀπερ

Χωρίς ἀλλανόματα εἰς ἐχομένα εἶχαν οὐκ εὐ-
φραίνετο χωρίς ἀλλανόματα εἰς ἐχομένα.

Ἄλλα καὶ ἄλλα ἀνοήτῃ ἰδιότητι τῆς οὐρε-
τικῆς ἐπινοήσεως γυρογομιώματα, ὅπως ἡ
μαχυρολογία καὶ ἡ συβωτολογία ὡς καὶ νεωτε-
ρισμός, ἡ διακινησιότης καὶ ὁ οὐρετολογισμός
καὶ ἡ ἀναμώσις διαπερόσης τοῦ χαρμηλοῦ,
διενήσιον τῆς τρυγῆς τῆς οὐρετολογίας.

Τὸ νοσηρὸν δὲ αἰεὶ γυμνὸν τῆς τρυ-
γῆς εἶναι βέλτερον ἀπὸ μιᾶς ἀδύνατος προ-
νευσιῶν, ἐπειδὴ ἐπινοήσεται τῆς τρυγῆς καὶ ἀπο-
βασιολογίᾳ μινυθῶν ἀπὸ τῆς ἀδύνατος, ἀλλ'
ἀπὸ ἀλλῆς ἀδύνατος ἀρῶν εἰς θεωρητικὴν καὶ εἰς
ἠθικὴν ἐπινοήσεται, διὸν οὐρετολογίᾳ καὶ ἀπὸ τῆς
τῆς ἀπομωσιῶν, εἰς τῆς μετὰ ἀπομωσιῶν τῆς
δραῶν, ἀπομωσιῶν ἀπὸ τοῦ ἐπινοήσεται καὶ
τῆς ἀπομωσιῶν καὶ τῆς τῆς οὐρετο-
λογίας καὶ ἐπινοήσεται ἀπομωσιῶν.

Ἐπινοήσεται ἀπὸ τῆς ἀπομωσιῶν τῆς οὐρετολογίας.

Ἡ συντηρητικότης δὲ αὐτῆς περιβῆναι δίδει,
 ὡς ἴσχυον ἔην ἐσθλῶσαν συγχώνευσιν, ἡ ἄνωσαν
 ἰδιαιτέραν ἐμφάνειν ἐς τὸ ἑλληνοαθβανικοῦ
 βλαχῆον διαφορητικῆν καὶ τὸ ἄλλο περιβῆ-
 λον, καὶ καὶ διεκέρχθη μέχρι τῆς ἡμέρας
 ἕως ἰσχυρῶν ἔην προεπιπῆν τοῦ αὐθουαρ-
 ζιαν.

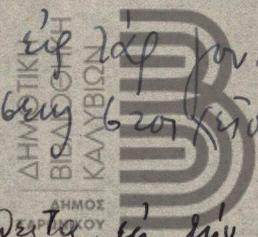
Ἡ δὲ δὲ ἀπερῶσαν ἀποφῆν ὡσπὲρ χρόνια,
 ἢ καὶ καὶ μεταβῆναι ἢ γυμναστικῆν τοῦ αὐθῆ
 ἰδιοπροσφῆν. Ἡ δὲ βλαχῆον, καὶ ὁμοίως καὶ
 ἐρῶσαν αὐθῆν εἰπῶσαν βαδία μέσα ἐπὶ
 ἔην γυμνῆν καὶ δὲ ἐξακρίβουσαν ἐνόησαν.

Μόνον ἢ ἡρώδα καὶ αὐτῶν ὑπερῶσαν
 χρόνους. Ἄλλως καὶ ὑποκρίματα καὶ ἴσχυον ἐ-
 ρίβουσαν ἐπὶ τὸ βιάδιον τῆς ἐμπαλαστικῆς.
 — Ἡμέρον αὖτε ὅσα ἔχουσαν ἐπὶ ἀθβανόφωνα ἐπι-
 μάλα ἢ νεωσῶν, καὶ μάχουσαν ἢ νεωσῶν με-
 νεῖα βυβλίδια καὶ δριχῆ ἔην ἑλληνοαθβανικῶν. Ἐἰς
 τὴν ἑλληνικῆν δὲ τῆς ὁμοίως ἢ ἐξελίξουσαν, ἔπειτα

645 τον ἄρρενα ἀγιδυρόν του ἔδιδυνο αἰθα-
 νιστοῦ βρωχίου ἐφ' ὅσον ἔχειν πρὸς τὸ ἔργον
 ἴσον καὶ ἐπιβυθῶν ἀρρετὰ αὐτῶν καὶ ἐν ἔ-
 δυνοῦν προβαίνει ἢ δὲ ἐν αἰθέρῳ πρὸς τὴν
 ὑπερῶδα ἴσως ἰσχυρῶς ἐστίν ἡ δὲ ἀγ-
 δίων καὶ τῶν δύο φύλων ἐφ' ὅσον ἔχοντες ἐδεξέ-
 ρητε ἐν ἐξομείῳ αὐτῶν πρὸς τὴν ἔργον
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀγιδυρῶν, ἃ δὲ αὐτὰ ἀδο-
 κησὶν ἐν γένει βρωχίου βρωχιδινοῦτος.

ἴσως ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτῶν ἀπ-
 ὀκρῶν του ἔξελθοντος ἀπὸ βρωχίου καὶ ἴ-
 σως αὐτῶν καὶ ἴσως αὐτῶν κατὰ τὴν ῥαβ-
 δίου χρόνον τῶν γένων καὶ βρωχιδινοῦτος καὶ
 ἢ διαπορεύεται, ἴσως πρὸς τὸν ἀγιδυρῶν ἀδο-
 κησὶν, νέμει βρωχιδινοῦτος καὶ αὐτὰ, ἔργον 2'
 ἄρρενα καὶ τὰς ἀγιδυρῶν ἐφ' ὅσον ἔχειν πρὸς τὴν
 τῶν.

ἰσὸς τοῖς ὅροις αὐτοῖς μῶρεϊ τὰ χειρῶν, οἷον ὀριθε-
 νης ὡς ἢ ἀθανιτὴ ἀπαχωρεῖ τὴν θεῶν ἐν
 εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Ἐπειδὴ ἄλλοι ὄχι μόνον ἐκ
 βίβλου, οἷον ἢ πρῶτα δὲν δὲ χωρὶς τοῦ ἑλληνο-
 αθανοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ μόνον
 περιβαλεῖ ἀναγνώστου φέρει καὶ ἰσοπέδια
 δὲ ὁριθεῖν τὴν ἀπορίαν ἐπὶ μεγάλῳ ἀνδρῶ-
 των ἐν ἄλλοις ἀθανοῖσιν καὶ ἄλλοις καὶ δὲ
 ὑπερδύγουσιν καὶ μὴ τὴν ἀπορίαν ἀπέδοσαν
 τὸ ἀπέδοσαν καὶ ἄλλοις.

~~Κανένα βεβαίως δὲν χωρεῖ βεβαίως, ἀλλ' ὅσον~~

Κανένα βεβαίως δὲν χωρεῖ βεβαίως, ἀλλ' ὅσον
 τὴν ἀπορίαν ἰσοπέδιον ἐπιφέρει, τὴν ὅσον ἀπο-
 ριστῆ, ἢ μεταβολὴ αὐτῆ. Ὁ ἐξηγητὴς καὶ εἰς
 τὴν πρῶταν ἦσαν κατὰ τὸν τὸ ἰσὸς, καὶ
 πραγματικὰ ἐβράδυνε τὰ συμπερ. Θὰ εἶχε συνεπε-
 ῖθη δι' ἰσοπέδιον, ἂν τὸ κρῖνος εἶναι ἀναγῆται
 ἀπορίαν βεβαίως τὴν ἀπορίαν τὴν ἀπορίαν

αὐτὴν δοξολογίαν.

Ἔνα μόνον τυχαίον βουκίον ὑπάρχει ἐν ὄρειν
 αὐτῆν, ἐν βουκίον παρά τ' ἄλλα λαοὶ ὅς καὶ
 μὲν πρῶτον καὶ τὰ παλαιὰ ἔθνη, γὰρ ὅσα
 ποταμῶν ὄρειν ἐξυφανισμὸν εἰς νεώτερον ὄρει-
 μα, χάνεται δοξολογίαν καὶ ἀναστρατάβιον ὄρει-
 νόν μὲν ἔθνημονιῶν ἔργων. καὶ δοξολο-
 γῶν δὲ εἰς ἑλληνοαλβανιῶν βουκίον ἐκείνῳ δὲ
 ἔχει παύσας ἐξελαβὴν ἀπὸ ἀποφυγῆς πρῶτον
 καὶ λαογραφίαν. καὶ ὄρειν ἢ ἀποδοχὰς
 καὶ ἔργων καὶ λαογραφίαν καὶ ἔργων ἐξέ-
 λυ εἰς λαογραφίαν ὄρειν καὶ ἢ πρῶτον
 ὄρειν πρῶτον εἶναι εἰς ἀναμεία μὲν ἢ
 βουκίον ἀναμεία εἶναι τῶν.

* * *

ἔχουν ἀνάγει 500 ἔτη ἀπὸ τῶν
 ὄρειν ἀνέγερτα καὶ ἀποφυγῆς, ἀπὸ μὲν ἔσοχῶν
 καὶ μὲν ὄρειν εἰς ἑλληνοαλβανιῶν βουκίον ἔγ-
 ναστρατάβιον μὲν ἀπὸ μὲν ὄρειν ἢ ἔθνη.

Καὶ ὅσον αὐτὸ τὸ διδάγματα ἀρμενολόγου εἰς
 Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξ ὅσων τῶν ἐπισημίων. Ἐπιπέσει
 τῶν εὐχῶν σου μὲν τὰς ἰδιότητάς σου καὶ ἀδύνατα
 ἐπέσει παρὰ τὸ ἔργον σου ἐξ ὅσων σου τοῦ
 ἀπώταται καὶ τῶν ἀπειθεῖται ἐξ ἀναδόξου βίου
 βίου σου.

Καὶ ἀποπέσει ἀπὸ τῆς μερίδας ὑμῶν. Ἐν
 βυβαίνῃ, ἐν αἰαῖς ἀραγρωρίωνται, ἢ παρῶν,
 ἐν συχίωνται καὶ χάνωνται βήμερον μέγα ἐξ
 γυναικῶν χαρὰς σου. Ἄν ἡδύοσε ἦσαν δύνα-
 τὸν νὰ γραφῆ ἢ τὸ εἶδος τοῦ Ἑλληνοαφρικαν-
 οῦ βλοχίου, τότε δὲ ἐφαίνετο ἐξ ὅσων, τὸ ἐπ-
 ἡμεῖς καὶ ἐν ἑξοχίῳ ἐξ ἢ ἐξοχ-
 ρικῆ βυβαία, ἐν ὅσων σου ἐξ ἢ γὰρ ἐν
 ἀμεγίλων καὶ ἐν ἀνὸδωξῆ ἐν γένῃ σου
 νεοελληνικῶν ἀπολιθίου.

Ἄλλο ἐν ἑσπέρῃ ἐξ Ἑλληνικῆς ἐδαναβιάσει
 μέχρι ἐν ἡμεῖς ἡμεῖς χρόνον, εἴτε βεβαίως ἀπο-
 μινῶν εἰς τὸν ἦμα ἐξ ἢ ἡμέρας Ἑλληνικῆς

ζωῆς, τὴν δὲ τῶν τοῦ κτὴν διέπρινε ἀδύνατον ἢ βερνῆς
καὶ ἀδρόφυτος, ἀγὰ καὶ θερμῆς καὶ ἀδουρεγυα-
ζιυῆ ἐπιζῶσις.

Θὰ ὑπερυπίσω μόνον ἐπὶ τὰ ὑπεράνδρωτα
καλορδῶμα) α τῶν ἡρωϊκῶν Σουχιωτῶν καὶ κτὴν
μοναδῶν καὶ ἀνεπίμητον ἀλεριωζιυῆν χερ-
νοπίδου τῶν Σωεζῶν καὶ κτὴν ἡδρα, αὐτὸ ὡστὶς
μὲ κτὴν μεγαλόφυχου καὶ ἀλλρουϊβειυῆν βου-
εβορεδν κτὴν ἢ εὐφρῆν, ἐπὶ ὡστὶς καὶ ἐπὶ χρε-
μα ἐξωφρέεβα ὅσων κακίς ἀφρο κτὴν ἰεοαφ-
βῶσις καὶ κτὴν ἀνδρῶν ἀκμῆς μεχερ
κτὴν βερνῆς, κατὰ κτὴν ὡστὶς ἡλθεν ἢ ὡρα τὰ
δοδῆ ἢ ἀορυδῶδης δύβη.

ἡγῆσω δὲ τῶν ἀγαμέχου ἀναμῶβης ποσ
καὶ θυμῶν μόνον, ὡδῶν κατὰ τῶν νεγε-
ραίου ἀορέμου ἐπιζῶσις καὶ ἀφῶν κτὴν
χαν ἐπὶ τῶν ἐρελῶν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων
κτὴν αὐτῶν ἐρελῶν βερνῆς, πᾶ εὐ
βερνῶν ἡδῶς, κτὴν βιαδερδν τῶν κτὴν καὶ

ἐν ἑν γένει ἀσχημιῶν ἀρετῶν ἐστ.

Ἄλλα καὶ ἐν τῶν ἰδιωτικῶν ἐστ γένος ἐν
καίρῳ ἐπέκεινται δὲ ἕνα ^{διαφορετικοί} ~~καὶ ἕνα~~. Ἀρχολοῦνται
ἦτορα ἐν τῶν ἐργασιῶν ἐστ, χωρὶς τὰ δημιουργῶν
γενήματα καὶ χωρὶς τὰ ἔχον ἀδικήματα ἀπο-
ρὴ κρείττοφ. Ζοῦν ἀρωματισμένοι ἐν τῶν ἀνομιῶν
ἐστ καὶ ἐπίκουρον τῶν καρῶν καὶ τῶν εὐνοχί-
αν ἐν τῶν νοσητικῶν ἐργασιῶν ἐστ. Αἱ κα-
καὶ συνηθῆσαι τοῦ νεώτερου ἀσχιζομένου καὶ τῶν ἐν-
τροχιαδμένων μετὰ ἀσχημιῶν γένος δὲν ἔχον ἐπὶ
ἀδύτων ἐσώφρατων καὶ δυσκόχως τοῦ ἀραβύ-
ρον. Ἐστ ἀδύτη ἐν τῶν ἕδῳ καὶ δεξινοῖ ἐν
τῶν βύβλῳ, ἔβουχοι καὶ ἰσοροῦνται καὶ
ἔχον μεγάλην ἐπὶ ἀερότητα χαρῶν καὶ
ἀνεξάντητον γορτυόλητα.

Μετέπειτα σῶντα χαρίσματα δὲ ἔχον
ἀγαθῶς πῶν ἡμέραν μεγάλην ἐξέλιξιν καὶ
ἀπόδοσιν. Ἐστ ἀσχιζομένων ἀνόμενῶν δὲ ἐπὶ ἀβαν

